

se uvijek ne pošti izvorni ikavski tekst (vrime, svitu, ditića) te se već kod početka samog, umjesto: *U se* (taj »se« svakodnevno izgovaramo; jutros, danas, večeras, ljetos — ovog jutra, ovog dana) čuje: «U to vrijeme...» (kad je to vrijeme već spomenuto?) Englezi ne dopuštaju da glumac na pozornici išta mijenja u Sekspirovu govoru (danas nerijetko nerazumljiv), a ovdje se radi o djelu kojim je cijeli naš narod — stvarajući ga kroz stoljeća — dao sebi dostojnu kulturnu iskaznicu. (v. »O dva stiha najpoznatije hrv. božićne pjesme«, Sv. *Cecilija* br. 3 1973, 83).

I svojevrsna izvedba naše božićne epopeje što smo je čuli i gledali u crkvi M. B. na Trsatu, uzorna po svojoj brižljivoj pripremi svih sudionika, naročito solista (voditeljica-recitatorka Metka Mandekić, tenor Franjo Huserik, bariton Josip Lacković te pastirica-voditeljka Milva Burić) gdje se jasno, a katkada, osobito u izmjenama raspoloženja i dramski snažno, ogledao puls zbivanja (što će svoju pointu doseći u apostrofi Otkupljenja i Uskrsnuća), mogla je biti poticaj za još dalji, viši stupanj — da doživimo ostvarenje onoga što je u naslovu ovdje spomenuto.

Ova godina Otkupljenja poziva.

K. MOSKATELO

KANTORSKI SUSRET U SUBOTICI

U Subotici je već postao običajem tzv. zimski susret kantora i orguljaša u vremenu između Božića i Nove godine. U tim danima je subotičko malo sjemenište na raspolaganju, pa tako se ovaj susret već nekoliko godina priređuje u prostorijama Paulinuma.

Pošto je subotička biskupija dvojezična, tako se i kantorski dan održava na dva jezika. Na hrvatskom jeziku održao je značajno predavanje profesor Instituta za crkv. glazbu u Zagrebu M^o Izak Špralja. On je na tom jednodnevnom sastanku prikazao novu hrvatsku pjesmaricu koja nosi naslov: *Pjevajte Gospodu pjesmu novu*. M^o Špralja je najprije govorio o sastavljanju pjesmarica, zatim o našim dosadašnjim pjesmaricama, kako bi na koncu mogao dati opširan prikaz o novoj pjesmarici. U svom prikazu odmah je prezentirao i primijenio pjesmaricu sa svim njezinim napjevima.

Mađarskoj jezičnoj skupini održano je predavanje o orguljama. Predavač je govorio općenito o orguljama, zatim o graditeljstvu orgulja i o sviranju na orguljama. Ovo predavanje je održao Karpati Jozsef, orguljski umjetnik iz Budimpešte.

Ovi susreti, kao jednodnevni tečajevi su veoma korisni i značajni. To je već uvidio i pok. biskup Lajčo Budanović, pa je pozvao M^o Albu Vidakovića da on pomogne u tome i da organizira takve susrete u Bačkoj. Ova se tradicija, koja se pokazala veoma korisnom nastavlja sada u organizaciji Biskupske glazbene sekcije čiji je pročelnik Josip Mioč.

Obično je na ovim susretima odaziv dobar, ali uvijek zavisi od spremnosti osobe i od podrške župnika.

M.

O NEPOZNATIM DETALJIMA IZ ŽIVOTA STANISLAVA PREPREKA

Kao dugogodišnji suradnik i glazbeni promicatelj našeg skladatelja Stanislava Prepreka, želim prigodom druge godišnjice njegove smrti i pred izlaženje našeg novog crkvenog kantuala, progovoriti o nekim nepoznatim, ali zanimljivim pojedinostima iz njegova života.

S. Prepek je rođen 1900. u Šidu. Učiteljsku školu završio je 1918. u Petrinji, a učiteljsku službu započeo 1919. u Novoj Kapeli. U Petrovaradinu službuje 1920.

a od 1921. do 1926. u Maradiku. Kao učitelj ponovno dolazi u Petrovaradin 1926. i ostaje u njemu do svoje smrti 1982.

Sa sklapanjem počinje Prepek 1914. a crkvenom se glazbom bavi od 1918. Njegova crkvene skladbe izlaze u glazbenim priložima Sv. *Cecilije* od 1922. U to vrijeme on već uveliko radi na promicanju cecilijskih ideja kod nas i s velikim zanimanjem prati zbivanja na crkveno-glazbenom polju. Značajno je njegovo učešće u radu našeg prvog liturgijskog kongresa u Hvaru 1936. kao i njegova suradnja s našim vodećim crkvenim i crkveno-glazbenim časopisima.

Održavajući vezu sa središtem naše crkvene glazbe, Zagrebom, poznao je mnoge tadašnje ugledne crkvene glazbenike, a s nekima se od njih i dopisivao. To su bili Franjo Dugan st., Zlatko Špoljar, dr Vinko Žganec, Juraj i Mladen Stahuljak, Mladen Pozajčić, dr Josip Andrić, Albe Vidaković i dr. U novije doba upoznaje se i dopisuje s Matom Leščanom, Izakom Špraljom, o. Lorandom Kilbertusom i dr.

Prepekova prijepiska s Franjom Duganom st. bila je prava dragocjenost naše crkvene glazbe. Sadržavala je velik broj pisama. Međutim, sva ta pisma, koja su bila svezana vrpcom u oveci svezanj, završila su u vatri u koju ih je nemarnošću bacila njegova stanodavka. Tako je zauvijek nestala jedna velika kulturna vrijednost.

Vrlo zanimljivo bilo je Prepekovo poznanstvo s Albom Vidakovićem koji je veoma cijenio njegov skladateljski opus. Posjećujući svoju majku u Subotici posjećivao je nekada usput i Prepeka u Petrovaradinu. Učinio mu je tri posjeta u razmaku od 1960. do 1963. Pri trećem posjetu 1963. u vrlo zanimljivom razgovoru koji se vodio, Vidaković je zamolio Prepeka da sklada sve tekstove promjenljivih dijelova mise, jer je vjerovao da je Prepek za to najsposobniji. Poslije kraćeg razmišljanja Prepek je odgovorio da to smatra nepotrebnim jer je to već vrlo dobro uradio o. A. Canjuga. Razgovor se u vezi s tim nastavio, no Prepek nije prihvatio taj prijedlog. Razmišljajući danas o tom susretu s Vidakovićem uviđam da je Prepek pogriješio. Radeći od 1967. do 1981. na obnovi crkvenog pjevanja u Petrovaradinu skladao je sve usklike, pripjevne psalme i aleluja kao i molitve vjernika. Bilo bi vrlo korisno kad bi se svi ovi promjenljivi dijelovi mise našli na okupu u jednom od glazbenih priloga ovoga časopisa.

Ovo kratko sjećanje na pojedinosti iz života i rada S. Prepeka mogu završiti primjedbom da možemo biti sretni što smo u našoj sredini imali stvaraoca tako velikih kvaliteta. Svakim danom postajemo svjedoci sve većeg prisustva njegove umjetnosti među nama što nedvojbeno govori u prilog njenoj vrijednosti.

Duro RAIKOVIC

SLAVONSKA POŽEGA

Mješoviti pjevački zbor župe sv. Terezije u Slav. Požegi, 19. III. o. g. oprostio se od č. s. maestre Lidije Mahovlić koja je po potrebi premještena u Beograd u tamošnju katedralu Krista Kralja.

Sestra Lidija pripada redu časnih sestara Milosrdnica i njezin rad u župi kao orguljašice i zborovođe trajao je punih 6 godina. Svoje osobine vrsnog pedagoga, visoke glazbene kulture, koju je postigla na papinskom Institutu za crkvenu glazbu u Rimu, prenijela je u slikoviti slavonski gradić Požegu i tu počela svojim djelovanjem.

Za vrijeme njezinog neumornog i predanog rada na polju crkvene glazbe postigla je zapažene uspjehe. Tako je osnovala dječji i omladinski pjevački zbor,